

Sygn. akt III Kp 472/21

PR 5 Ds. 301.2021

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2021 roku

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sądu Rejonowego Jakub Kościerzyński

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Walczak

przy udziale prokuratora: Adama Lis

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w sprawie M. P. podejrzanego o czyn z art. 207§ 1a k.k.

zażalenia obrońcy podejrzanego na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej B. – Północ z dnia 6 sierpnia 2021 roku wydane w przedmiocie zastosowania nieizolacyjnych środków zapobiegawczych,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 2 k.p.k.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem prokuratora Prokuratury Rejonowej B. – Północ z dnia 6 sierpnia 2021 roku zastosowano wobec podejrzanego M. P. środek zapobiegawczy w postaci dozoru policji z obowiązkiem stawiennictwa podejrzanego w KP K. raz w tygodniu.

Postanowienie to zaskarżyła w ustawowym terminie obrończyni podejrzanego, wnosząc o jego uchylenie w całości. Skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu prokuratora błąd w ustaleniach faktycznych, podlagający na przyjęciu, że zachodzi obawa utrudniania postępowania, podczas gdy nie istnieje realna i konkretna obawa takich zachowań.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Zażalenie wniesione przez obrońcę podejrzanego okazało się zasadne.

Rację na prokurator, że zgromadzony dotychczas w sprawie materiał dowodowy wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany M. P. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazać tutaj należy chociażby na: zeznania małoletniego pokrzywdzonego K. P. oraz zeznania A. P., A. J. – K., materiał fotograficzny (k. 13), opinia psychologiczna (k. 226). Wskazane dowody w wysokim stopniu uprawdopodobniły fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Słusznie zatem wskazał prokurator na istnienie przesłanki ogólnej, która legła u podstaw decyzji o zastosowaniu wobec podejrzanego środka zapobiegawczego wymienionego w zaskarżonym postanowieniu. Wszystkie wskazane wyżej dowody mają charakter jawny dla podejrzanego. Jednocześnie wskazać należy, iż ocena materiału dowodowego na tym etapie postępowania ma charakter tymczasowy i może podlegać zmianie w toku postępowania, w zależności od pojawienia się nowych dowodów. Organ ścigania, stosując środek zapobiegawczy, ma obowiązek dokonanie tejże tymczasowej oceny materiału dowodowego na potrzeby podjęcia decyzji w przedmiocie środków, które godzą w konstytucyjne prawa podejrzanego. Jednakowoż wynikiem tej oceny nie musi być pewność co do sprawstwa i winy podejrzanego, gdyż taki wynik oceny jest zastrzeżony do podjęcia decyzji

merytorycznej kończącej postępowanie karne. Środki zapobiegawcze można stosować, gdy zebrane dowody wskazują na wysokie prawdopodobieństwo sprawstwa podejrzanego i z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Owa tymczasowa ocena dowodów, dokonana przez organ a quo, mieści się w granicach wyznaczonych dyspozycją art. 7 k.p.k.

Stosowanie środków zapobiegawczych jest jednak uwarunkowane zaistnieniem łącznie przesłanki ogólnej dla stosowania takich środków i ta, co wskazano wyżej, została wykazana, a także przesłanki szczególnej. W realiach niniejszej sprawy prokurator nawet w najmniejszym stopniu nie uzasadnił zaistnienia przesłanki szczególnej. W podstawie prawnej wskazano jedynie art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. (matactwo procesowe), jednakże w uzasadnieniu nie poświęcono tej kwestii nawet jednego zdania. Z części motywacyjnej zaskarżonego rozstrzygnięcia wynika natomiast, że organy ścigania będą podejmowały czynności zmierzające do weryfikacji materiałów przedstawionych przez podejrzanego w szczególności poprzez pozyskanie materiałów z akt postępowania toczącego się przed sądem rodzinnym. Trudno sobie wyobrazić w jaki sposób podejrzanym mógłby w bezprawny sposób wpłynąć na treść dokumentacji z akt spraw lub sprawy toczącej się przed sądem rodzinnym, skoro akta tychże spraw nie znajdują się w jego dyspozycji. Zakres planowanych czynności procesowych w postępowaniu przygotowawczym, z uwagi na ich charakter, wyklucza możliwość jakiegokolwiek wpływu podejrzanego na tenże materiał. Natomiast środek zapobiegawczy nie może być stosowany jako forma represji wobec podejrzanego, gdyż ma on charakter celowy i każdorazowo organ musi wykazać istnienie łączne przesłanek warunkujących jego stosowanie.

Z uwagi na powyższe sąd odwoławczy, orzekł jak w sentencji.

sSR Jakub Kościerzyński